

Wypowiadanie.

POŁSZCZyna

- Nr 10

CACH

oje wspomnienia zbrodni niemieckich.

55

Zbliżała się zmierzcha jesiennego dnia. Ruch na ulicy był
zwykły. Nagle na ulicy Bodzentyńskiej ukaże się samochody
olandarmerii. Samochodów było trzy. W pierwszym
zazwyczaj jechali młodsi ludzie z zwiniętymi z tyłu wózkami.
Na konieku wszyscy myśleli, że to będzie tanio i eata ulica
zostoszata. Tym razem samochody skraciły na plac i w
jej środku. Landarjni kazali wyjść aresztowanym z samo-
chodu i ustawić się pod murkiem. Na chwilę padły straty
dzisiejsze serce polskich mieszkańców. Po dokonaniu zbrodni
Emery odjechali w samochodach. Policja polska przyprawia-
ała strażaków. Ci zabrali ciała polskich oficerów i kierowników
z pobliskiego ogrodu i pochowali w wspólnym grobie.

Obrazek potwornej zbrodni został mi w pamięci na zawsze.
Sonna zapasowała nad całym miastem. Przez wiele dni
ludzie spieszili oglądając mogiły z ogrodu za kościołem,
która eata była pokryta kwiatami. W miejscu gdzie ross-
ielieli dziesięciu Polaków leżały także bukiety kwiatów
zbiorowe przez rodzinę pomordowanych.

Lissonyk Zdzisław

Urzecznik VI